

**INFORMACJA O UNIEWAŻNIENIU POSTĘPOWANIA - PAKIET II
NA STRONĘ INTERNETOWĄ**

W oparciu o art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (j.t. Dz.U.2019.1843 ze zm.), zwanej dalej „pzp”, informuję, iż Zamawiający:

Narodowy Fundusz Zdrowia Śląski Oddział Wojewódzki

ul. Kossutha 13, 40-844 Katowice

na podstawie art. 93 ust.1 pkt 4 pzp w zw. z art. 93 ust. 2 unieważnił postępowanie prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego w pakiecie II: **robota budowlana - wykonanie systemu alarmowego przeciwpożarowego SAP w budynku delegatury w Rybniku 13 (pakiet II)**, podając poniżej uzasadnienie faktyczne i prawne.

W niniejszym postępowaniu w pakiecie II oferty złożyli Wykonawcy:

Oferta nr 1 – HELEN-EL HELENA GREGULSKA, ul. Warszawska 8/1, 44-100 Gliwice, za cenę: 113 099,78 zł brutto,

Oferta nr 2 – KABE Systemy Alarmowe Sp. z o.o., ul. Waryńskiego 63, 43-190 Mikołów, za cenę: 120 721,76 zł brutto,

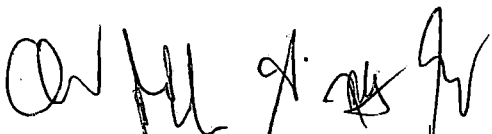
Oferta nr 3 – FROH KRZYSZTOF FRÖHLICH, ul. J. Dzierżonia 28, 41-707 Ruda Śląska, za cenę: 108 299,90 zł brutto.

Uzasadnienie faktyczne i prawne unieważnienia postępowania

W niniejszym postępowaniu w pakiecie II Zamawiający zobligowany był odrzucić dwie spośród trzech złożonych ofert, w oparciu o art. 89 ust.1 pkt 2 pzp – treść ofert nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a nie było możliwe zastosowanie przepisu art. 87 ust.2 pkt 3 pzp.

Zważywszy okoliczność, iż cena jedynej niepodlegającej odrzuceniu oferty złożonej przez KABE Systemy Alarmowe Sp. z o.o., ul. Waryńskiego 63, 43-190 Mikołów, przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, a Zamawiający nie może zwiększyć tej kwoty do ceny najkorzystniejszej oferty, zachodzi przesłanka unieważnienia postępowania w zakresie pakietu II w oparciu o art. 93 ust.1 pkt 4 w zw. z art. 93 ust.2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zgodnie z cyt. przepisem, Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający

Ad

zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że Zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty.

Zgodnie z opinią wyrażoną w komentarzu do ustawy Prawo zamówień publicznych [Jerzy Pieróg: Prawo zamówień publicznych. Komentarz. 15 wydanie, Wydawnictwo C.H.Beck, W-wa 2019], należy zauważyć, że unieważnienie postępowania na podstawie art. 93 ust.1 pkt 4 może nastąpić po wyborze najkorzystniejszej oferty, ale może mieć też miejsce wcześniej. Przypadek taki wystąpi wtedy, gdy oferta z najniższą ceną spośród złożonych ofert przekraczać będzie kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Podobne stanowisko zaprezentowano w wyroku KIO z dnia 15.05.2014 r. (KIO 823/14), stwierdzając, iż przepis art. 93 ust.1 pkt 4 pzp dopuszcza wprost możliwość unieważnienia postępowania przez Zamawiającego, po samym tylko ustaleniu, że oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

W omawianym przypadku dokonano wyboru oferty najkorzystniejszej. Oferta nr 2 jako jedyna oferta niepodlegająca odrzuceniu w niniejszym postępowaniu w zakresie pakietu II stanowi jednocześnie ofertę najkorzystniejszą oraz ofertę z najniższą ceną.

Oferta opiewa na kwotę 120.721,76 zł brutto i jest o 12.271,11 zł brutto wyższa od kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia w pakiecie II, podanej bezpośrednio przed otwarciem ofert, tj. od kwoty 108.450,65 zł brutto (dodatkowo należy wskazać, iż jest wyższa również od faktycznej kwoty zabezpieczonej w rzeczowym planie wydatków inwestycyjnych 2019, tj. o 12.096,76 zł brutto).

Zamawiający nie ma możliwości zwiększenia środków finansowych do wysokości ceny najkorzystniejszej oferty, a w świetle orzecznictwa KIO nie ma również takiego obowiązku.

Zgodnie z wyrokiem KIO z dnia 12.06.2015 (KIO 1132/15), Zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania źródeł finansowania ponad kwoty, które pierwotnie zabezpieczył, w celu wyboru oferty najkorzystniejszej i zapobieżeniu unieważnienia postępowania. Określenie kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia należy do jego dyskrecjonalnej władzy.

Podobnie stwierdzono w wyroku KIO z dnia 22.05.2015 (KIO 961/15): Konstrukcja i treść art. 93 ust.1 pkt 4 ustawy Pzp - według oceny Izby - nie nakłada na Zamawiającego bezwzględnego obowiązku zwiększenia brakującej kwoty dofinansowania, lecz daje Zamawiającemu uprawnienie do poszukiwania dodatkowych środków finansowych. W konsekwencji bezpodstawnym jest oczekiwanie, że Zamawiający będzie udowadniał, że jego możliwości finansowe nie pozwalają na zwiększenie środków finansowych. Nie znajduje bowiem oparcia w przepisach badanie budżetu Zamawiającego, nakazywanie dokonania mu jakichkolwiek przesunięć w budżecie, dokonania jednych zakupów kosztem drugich albo nakazywanie wydania na dane zamówienie kwoty, którą zamierzał wydać na inne zamówienie. Tym samym żądanie Odwołującego, aby Zamawiający wykazał podczas postępowania odwoławczego, iż nie ma dodatkowych środków na realizację zamówienia nie ma żadnego oparcia w przepisach ustawy Pzp. W ocenie Izby z treści art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie sposób wywieść jakichkolwiek podstaw prawnych,

które pozwalałyby na zobowiązanie Zamawiającego, do zwiększenia środków na sfinansowanie zamówienia.

To Zamawiający, nie wykonawca, ponosi wyłączną odpowiedzialność za gospodarowanie środkami publicznymi w sposób celowy i oszczędny i skoro według jego oceny nie ma obecnie możliwości zwiększenia środków na realizację zamówienia, to nie można mu robić z tego powodu zarzutu. Por. także wyrok z dnia 15.05.2014 (KIO 823/14); wyrok z dnia 10.04.2015 r. (KIO 622/15).

Biorąc pod uwagę powyższe, unieważnienie postępowania w pakiecie II w oparciu o art. 93 ust.1 pkt 4 pzp w zw. z art. 93 ust. 2 jest w pełni uzasadnione.

Dodatkowo należy przypomnieć, iż udzielenie zamówienia w sytuacji nieposiadania przez Zamawiającego środków na jego sfinansowanie, nie jest możliwe ze względu na regulacje prawne z obszaru finansów publicznych.

Zgodnie z art. 46 ust.1 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U.2019.869 ze zm.), jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do sfinansowania w danym roku do wysokości wynikającej z planu wydatków lub kosztów jednostki (...).

Wydatki publiczne mogą być ponoszone na cele i w wysokości ustalonej w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych (art. 44 ust.1 pkt 3 ustawy).

Zaciągnięcie lub zmiana zobowiązania bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania lub zmiany zobowiązań przez jednostkę sektora finansów publicznych, a także dokonanie wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 11 ust.1 oraz art. 15 ust.1 ustawy z dnia 17.12.2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – t.j. Dz.U.2019.1440 ze zm.).

Slaskiego Oddzialu Wojewodzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach
ZASTEPCA DYREKTORA
DS. EKONOMICZNYCH I FINANSOWYCH

Ewa Adamaszek

/podpis Zamawiającego/

W zastępstwie Naczelnika
Wydziału Administracyjno-Gospodarczego
Działu Inwestycji i Zamówień Publicznych
Slaskiego Oddzialu Wojewodzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach

16.12.19
SPECJALISTA

Działu Inwestycji i Zamówień Publicznych
Slaskiego Oddzialu Wojewodzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach

Ewa Adamaszek

RADCA PRAWNY

mgr Teresa Uzdowska